

[Udenrigsministeren]

får selvstændighed, og i så fald skal Namibia selvsagt ikke være omfattet af forbudet.

Poulsgaard (FP):

Da mit parti ikke har sæde i udenrigsudvalget, skal jeg sige, at vi naturligvis ikke kan støtte det, der foreligger her.

Vi ser nu, hvad der sker i Sovjetunionen. Vi har også nogle herinde, der snakker om, at vi skal formindske støj og forurening. Her har man simpelt hen nogle kul, der er verdens bedste kul, men på grund af en politisk holdning i dette folketing afskærer vi os fra at indføre dem. Det rammer ikke de hvide, som man vil ramme, det rammer de sorte i Sydafrika.

Det er et elendigt lovforslag, og derfor vil vi selvfølgelig gå imod.

Kelm-Hansen (S):

Efter det, som udenrigsministeren har fremført, er det klart, at vi må have sagen tilbage til fornyet udvalgsbehandling. Jeg kan ikke se, der er særlige problemer i det, der er blevet nævnt. Det, udenrigsministeren fremfører, er jo i overensstemmelse med, hvad vi i øvrigt har haft i den tidligere Sydafrikalovgivning. Vi har været i den tro, at det kunne klares med bemærkningen i betænkningen, men hvis det skal indarbejdes i lovforslaget, så skal det heller ikke volde problemer.

Jeg vil derfor bede om, at vi får lovforslaget tilbage til udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 163:

Forslag til lov om udfærdigelse af koncessioner på anlæg og drift vedrørende visse telekommunikationstjenester.

(Fremsat 30/1 86. Første behandling 11/2 86. Betænkning 24/4 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i landbrug m.v.

(Fremsat 13/11 85. Første behandling 22/11 85. Betænkning 23/4 86).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Camre (S):

[Cæmre]

Det foreliggende forslag har været usædvanlig længe i folketinget. Der har været en lang og besværlig udvalgsbehandling primært af den simple grund, at regeringen ikke har været indstillet på at drøfte den finansiering af disse udgifter, som der helt tydeligt var et flertal i udvalget for.

Vi har nu skrevet betænkning, og i denne betænkning indgår, at udgifterne for 1986 ligger fast. Der er kun én mulighed her, nemlig en finansiering over finansloven, men der er jo også klart i udvalget markeret et flertal bestående af socialdemokratiet, SF, det radikale venstre og VS, som pålægger regeringen snarest muligt – og således at der kan ske vedtagelse, inden folketinget bliver hjemsendt på sommerferie – at fremsætte et forslag til finansiering af udgifterne i 1987, 1988 og 1989 ved hjælp af en afgift på kunstgødningen.

Her ved denne anden behandling finder jeg anledning til at spørge miljøministeren, om vi kan forvente, at et sådant lovforslag bliver fremsat meget hurtigt, og om vi kan forvente, at regeringspartierne stemmer for dette forslag. For det er naturligvis centralt for os at vide, om regeringen vil leve op til de krav, som flertallet i folketinget stiller på dette område.

Jeg minder om, at vi i sidste uge havde første behandling af et separat socialdemokratisk forslag om en kunstgødningsafgift, og det er klart, at hvis regeringen ikke vil fremsætte et forslag nu og her, så vil vi naturligvis kræve vores forslag gennemført i indeværende samling.

Rønholt (KF):

Af betænkningen fremgår det, at et flertal i udvalget bestående af socialdemokratiet, SF og det radikale venstre har pålagt regeringen, allerede inden folketinget tager på sommerferie, at fremsætte forslag til finansiering af udgifterne for årene 1987, 1988 og 1989 ved hjælp af en afgift på handelsgødning med den begrundelse, at afgiften skal bruges som styringsinstrument til begrænsning af forbruget og for at skaffe midler til forskningsarbejdet, men under debatten vedrørende det af socialdemokratiet fremsatte beslutningsforslag om en afgift på 1 kr. pr. kg kvælstof fremgik det af hr. Bjørn Westh's udtalelser, at afgiften endvidere skulle anvendes som en

slags indkomstudligning mellem planteproducenter og husdyrproducenter. Når landbruget har indvilliget i at påtage sig investeringer af størrelsesordenen 2,5 mia kr. under den forudsætning, at staten yder tilskud på ca. 800 mill. kr., tilsidesætter folketinget meget af landbrugets ønske om at skabe sig en goodwill ved at lade landbruget selv bære alle byrderne.

Der er heller ikke mere tale om ligestilling med andre erhverv, som har fået støtte til miljøinvesteringer.

I lyset af det seneste forlig mellem EFs landbrugsministre om de kommende landbrugspriser må planteavlerne bære det tungeste læs, når kornpriserne nedsættes med ca. 10 pct. Planteavlerne betaler i forvejen til husdyrbrugerne via promillepengene og i øvrigt med større jordskatter, som udløses af de højere ejendomsvurderinger.

Når det radikale venstre påberåber sig et specielt ansvar for fremskaffelsen af midlerne til finansiering, endnu inden regeringen har fremsat finansloven, virker det noget forhastet. Det ville have virket mere troværdigt, dersom det radikale venstre var lige så konsekvent i andre lovforslag. Må jeg her minde om finansieringsreformen, hvor det radikale venstre som medforslagsstiller blot pålagde regeringen at finde midlerne. Jeg kan kun anmode det radikale venstre om at afvente regeringens forslag til finansiering, inden man pålægger regeringen at fremsætte forslag om en gødningsafgift.

Desuden er forholdet til EFs moderniserings- og strukturdirektiv endnu ikke afklaret, hvorfor jeg på regeringspartierne vegne skal begære lovforslaget tilbage i udvalget.

Sønderby (V):

Venstre kan støtte de ændringsforslag, der er stillet. Vi mener, at de forbedrer lovforslaget.

Det første ændringsforslag indebærer, at kommunale biogasanlæg og præstegårde nu også kan få miljøstøtte, og det mener vi er rigtigt. Det hænger også sammen med den plan, som miljøministeren nu vil fremlægge over for kommunerne om, at man i visse områder skal prøve at lave kommunale biogasanlæg. Derfor er vi tilfredse med de ændringsforslag, ministeren har stillet.

[Sønderby]

Når vi alligevel ønsker at tage ordet ved andenbehandlingen, hænger det sammen med det, som også hr. Rønholt var inde på. Hele udvalget støtter ændringsforslagene, og det har altså ikke baggrund i ændringsforslagene, men i de bemærkninger, som et flertal i udvalget er fremkommet med om, at man vil finansiere disse miljøstøtteordninger via en kunstgødningsafgift. Det er stik imod den aftale, som vi var med til i forbindelse med vedtagelsen af NPO-handlingsplanen. Der sagde jeg på venstres vegne, at vi støttede handlingsplanen, men at finansieringen måtte ske via offentlige midler. Det har regeringen også givet udtryk for, idet det i betænkningen er anført, at miljøministeren har tilkendegivet, at i 1986 er finansieringen på plads, og at man i de kommende finanslove vil afsætte midler til denne støtteordning. Det var som sagt baggrunden for, at vi vedtog NPO-handlingsplanen, og flertallets betækningsbidrag bryder med dette princip.

Vi har haft flere miljøstøtteordninger, og i forbindelse med de ordninger, industrien har fået, har man hver gang taget beløbene over finansloven, og jeg må give hr. Rønholt ret i, at det er en ny linje, der nu lægges, når man fra radikal side og fra socialdemokratiets side siger, at man skal finde pengene, inden finanslovene skal vedtages.

Vi må afvise, at man via en kunstgødningsafgift skal finansiere denne ordning, fordi det bliver en særskat på de erhvervsvigtige råstoffer.

Vi har lige fuldendt EF-forhandlingerne. Andre EF-lande har ikke en afgift på handelsgødning. Derfor vil vi også afvise det på den baggrund, og vi vil sammen med de øvrige regeringspartier bede om at få lovforslaget tilbage i udvalget.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Blot fordi hr. Rønholt tog EF-prisforliget frem i denne forbindelse, må jeg sige, at EF-prisforliget, som indebærer en del på kornområdet, som jeg i og for sig er tilfreds med, er indgået af regeringen på mandat fra det konservative folkeparti, efter at man vidste, at et flertal i folketinget ville gennemføre kunstgødningsafgiften, så det kan vist ikke være noget selvstændigt argument.

Leif Hermann (SF):

Vi har i socialistisk folkeparti selvfølgelig en masse bemærkninger om sammenhængen mellem NPO-redegørelsen, NPO-forliget fra sidste år og så nu afslutningen på det, nemlig finansieringen af de miljøordninger, som landbruget er nødt til at gå ind i. Dem skal jeg imidlertid gemme, til vi når frem til tredjebehandlingen, og her blot sige, at også jeg vil bede om, at lovforslaget kommer tilbage i udvalget; vi mangler endnu nogle kommentarer til et ændringsforslag; det er ikke miljøministerens skyld, det er vores egen, men vi vil gerne have det i udvalget alligevel.

Og så vil jeg godt knytte en enkelt bemærkning til hr. Rønholts og hr. Sønderbys problemer med EFs moderniseringsdirektiv. Der er næppe nogen tvivl om, at et forslag som dette kan få EF-Kommissionen i Bruxelles til at filosofere over mangt og meget, men jeg tror, det er meget væsentligt at fastslå, at det ikke har været nemt at nå igennem med det forslag, der nu foreligger, og det har bestemt heller ikke været nemt at få fastlagt den finansieringsordning, som et flertal af partier nu er enige om.

Derfor skal jeg sige, at uanset hvad EFerne finder på at mene om dette her, så står vi bag det flertal, der har ønsket finansieringsordningen udformet som en afgift på kunstgødning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, §§ 2 og 3, ændringsforslag nr. 2, § 4, således ændret, §§ 5-9, ændringsforslag nr. 3, § 10, således ændret, § 11, ændringsforslag nr. 4, § 12, således ændret, §§ 13-17, ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 18, § 18 i den nye affattelse, §§ 19-21, ændringsforslag nr. 6 om indsættelse af et nyt kapitel efter § 21 samt §§ 22 og 23
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

[Anden næstformand]

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om ændring af lov om Det kgl. Teater og oprettelsen af en kulturel fond.

(Fremsat 30/1 86. Første behandling 13/2 86. Betænkning 23/4 86).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

*Forhandling***Søren Hansen (S):**

Nogle uretfærdigheder er så helt åbenlyse og klare, at de bør ændres, men ind imellem så komplicerede, at det er besværligt at have med at gøre. Men der er også nogle uretfærdigheder, som nok er åbenlyse, men så enkle og så små i deres konstruktion, at det bør være muligt forholdsvis let at rette dem og fjerne uretfærdighederne.

Det forslag, vi nu har til behandling, er lige præcis sådan: en stor uretfærdighed, men som det er enkelt at rette. Derfor kunne man selvfølgelig sige, at vi burde fjerne uretfærdigheden med det samme. Det har vi nu ikke foreslået, og når vi ikke har gjort det, så er det i forsøget på og i håbet om at få samlet et flertal om forslaget om at få fjernet uretfærdigheden så hurtigt som muligt, bl.a. altså i forsøget på at få det radikale venstre, der jo ikke forsømmer nogen lejlighed til at understrege deres positive holdning over for kulturlivet, med på dette forslag. Men når det kommer til realiteterne, også denne realitet, ser det ud til, at det kniber en smule. Det bliver vist ikke første gang i dag, at det vil vise sig.

Derfor stiller vi altså ændringsforslag om en lidt hurtigere aftrapning, end forslaget lyder på. Vi håber, at en sidste appel her til

det radikale venstre kan hjælpe; selv om tiltroen ikke er den største, så er chancen der i hvert fald.

Ingerlise Koefoed (SF):

Denne sag er langtfra ny. Blandt ophavs-mændene har man jo mange gange drøftet det uretfærdige i, at de skulle afgive en vis del af deres Koda-afgifter til den kulturelle fond, og jeg husker, at vi i forbindelse med musiklovsrevisionen havde besøg af en deputation fra ophavsmændene, som bad om, at vi gjorde noget ved den kulturelle fond, og vi lovede på det tidspunkt at tage det op til overvejelse.

Jeg mindes også, at den nuværende kirke-minister, fru Mette Madsen, mange gange har udtrykt forbløffelse over, at tingene skulle fortsætte på den måde, at ophavsmændene altså ikke skulle kunne få deres retmæssige afgift.

Derfor synes vi – og det har vi sagt ved førstebehandlingen – at det er en god idé, at man nu tager fat på at gøre noget ved problemet, men vi synes jo nok, at den måde, man gør det på, er noget tøvende. Vi synes, at det ville være rimeligt, om de folk, der i årevis har arbejdet for at få ændret på disse ting, også kunne nå at få lidt glæde af den ændring, som kommer igennem.

Vi har derfor sammen med socialdemokraterne lavet noget, der kunne ligne et kompromis, et oplæg til et forlig med de borgerlige partier om, at man i stedet for at lade op-trapningen foregå over 10 år så dog er så venlig at lade den foregå i dobbelt fart, altså over 5 år. Og de beløb, som det drejer sig om at staten så skal overtage fra fonden, er altså ikke noget, der kan vælte hverken dette eller et kommende folketing.

Vi opfordrer altså til, at de borgerlige partier og de radikale stemmer for vores ændringsforslag. Det er en klar retfærdigheds-gerning, som hr. Søren Hansen sagde, og det er ikke noget vanskeligt forslag at stemme for, selv om man har måttet overveje lidt.

Da der er en klar sammenhæng imellem dette lovforslag og lovforslag nr. L 169 om at overlade kompetencen til at fordele de frie midler alene til statens musikråd, så vil jeg endelig opfordre til, at lovforslaget efter anden behandling går tilbage i udvalget.